

I

(Legislatívne akty)

SMERNICE

SMERNICA RADY (EÚ) 2015/637

z 20. apríla 2015

o opatreniach koordinácie a spolupráce na uľahčenie konzulárnej ochrany nezastúpených občanov Únie v tretích krajinách a o zrušení rozhodnutia 95/553/ES

RADA EURÓPSKEJ ÚNIE,

so zreteľom na Zmluvu o fungovaní Európskej únie, a najmä na jej článok 23,

so zreteľom na návrh Európskej komisie,

so zreteľom na stanovisko Európskeho parlamentu ⁽¹⁾,

konajúc v súlade s mimoriadnym legislatívnym postupom,

keďže:

- (1) Občianstvo Únie je základným statusom štátnych príslušníkov členských štátov. Právo požívať na území tretej krajiny, v ktorej nemá zastúpenie členský štát, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, ochranu zo strany diplomatických a konzulárnych orgánov iného členského štátu za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto štátu je jedným z osobitných práv, ktoré sa občanom Únie priznáva v článku 20 ods. 2 písm. c) Zmluvy o fungovaní Európskej únie (ďalej len „ZFEÚ“).
- (2) Lisabonskou zmluvou sa posilnil status občianstva Únie a s ním spojené práva. V článku 23 ZFEÚ sa teda umožňuje prijať smernice zavádzajúce opatrenia spolupráce a koordinácie potrebné na uľahčenie konzulárnej ochrany nezastúpených občanov Únie.
- (3) Medzi hodnoty, na ktorých je založená Únia, patrí solidarita, nediskriminácia a dodržiavanie ľudských práv; Únia by vo svojich vzťahoch so širším svetom mala svoje hodnoty presadzovať a prispievať k ochrane svojich občanov. Základné právo na konzulárnu ochranu nezastúpených občanov Únie za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci, ktoré je zakotvené v článku 46 Charty základných práv Európskej únie (ďalej len „charta“), je prejavom európskej solidarity. Koncepcii občianstva Únie poskytuje vonkajší rozmer a posilňuje identitu Únie v tretích krajinách.
- (4) Cieľom tejto smernice je ustanoviť opatrenia spolupráce a koordinácie potrebné na ďalšie uľahčenie konzulárnej ochrany nezastúpených občanov Únie. Uvedené opatrenia by mali zvýšiť právnu istotu ako aj zabezpečiť efektívnu spoluprácu a solidaritu medzi konzulárnymi orgánmi.
- (5) V súlade s článkom 20 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a článkom 23 ZFEÚ by členské štáty mali poskytnúť konzulárnu ochranu nezastúpeným občanom za rovnakých podmienok ako svojim vlastným štátnym príslušníkom. Touto smernicou nie je dotknutá právomoc členských štátov určiť rozsah ochrany poskytovanej ich vlastným štátnym príslušníkom.
- (6) Touto smernicou nie sú dotknuté konzulárne vzťahy medzi členskými štátmi a tretími krajinami, najmä ich práva a povinnosti vyplývajúce z medzinárodnej obvyčajnej a medzinárodných dohôd, najmä z Dohovoru o konzulárnych

⁽¹⁾ Stanovisko z 25. októbra 2012 (zatiaľ neuvverejnené v úradnom vestníku).

stykoch z 24. apríla 1963 (ďalej len „Viedenský dohovor“), ktoré členské štáty uplatňujú v súlade s právom Únie. Podľa článku 8 Viedenského dohovoru môžu členské štáty po príslušnom upovedomení poskytnúť konzulárnu ochranu v mene iného členského štátu, a pokiaľ dotknutá tretia krajina nenamieta. Ťažkosti môžu vzniknúť najmä v súvislosti s občanmi, ktorí sú zároveň štátnymi príslušníkmi hostiteľskej krajiny. Členské štáty by mali s pomocou miestnej konzulárnej spolupráce prijať vo vzťahu k tretím krajinám potrebné opatrenia s cieľom zabezpečiť poskytovanie konzulárnej ochrany v mene iných členských štátov v akomkoľvek prípade.

- (7) V prípade, že nezastúpení občania potrebujú ochranu v tretích krajinách, je potrebná efektívna spolupráca a koordinácia. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc a je prítomný v tretej krajine, a členský štát, ktorého je občan štátnym príslušníkom, by mali úzko spolupracovať. Predovšetkým miestna konzulárna spolupráca v prípade nezastúpených občanov môže byť zložitejšia, keďže si vyžaduje koordináciu s orgánmi, ktoré nie sú zastúpené na mieste, vrátane prípadnej koordinácie s príslušnými veľvyslanectvami alebo konzulátmi. V záujme zaplnenia medzery spôsobenej neexistenciou veľvyslanectva či konzulátu členského štátu občana by sa mal ustanoviť jasný a stabilný súbor pravidiel. Na účely zabezpečenia účinnej ochrany je tiež potrebné spresniť existujúce opatrenia.
- (8) Občania Únie by sa mali považovať za nezastúpených v tretej krajine, ak členský štát, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, nemá v tejto krajine veľvyslanectvo, konzulát ani honorárneho konzula. Občania by sa za nezastúpených mali považovať aj vtedy, ak miestne veľvyslanectvo, konzulát alebo honorárny konzul nemôžu zo žiadneho dôvodu poskytnúť v danom prípade dotknutej osobe ochranu, na ktorú by táto osoba inak mala podľa vnútroštátneho práva alebo praxe nárok. Veľvyslanectvá a konzuláty by sa mali vzájomne informovať o akýchkoľvek výnimočných okolnostiach, ktoré by mohli dočasne ovplyvniť ich schopnosť poskytovať konzulárnu ochranu. Do úvahy by sa taktiež mala vziať prístupnosť a blízkosť. Napríklad občan, ktorý žiada o konzulárnu ochranu alebo pomoc veľvyslanectvo alebo konzulát iného členského štátu by nemal byť presmerovaný na veľvyslanectvo, konzulát alebo honorárneho konzula svojho vlastného členského štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, ak z dôvodu miestnych okolností alebo nedostatku zdrojov nie je možné, aby bol občan schopný bezpečne sa dostať na svoje veľvyslanectvo, konzulát alebo ku svojmu honorárnemu konzulovi – a byť týmto veľvyslanectvom, konzulátom alebo honorárnym konzulom dosiahnuteľný – tak, aby sa mu mohla poskytnúť konzulárna ochrana. Pojem „absencia zastúpenia“ by sa mal vykladať so zreteľom na zabezpečenie účinnosti práva nezastúpených občanov na ochranu veľvyslanectvom alebo konzulátom iného členského štátu poskytovanú nediskriminačným spôsobom, berúc pritom do úvahy okolnosti každého jednotlivého prípadu. Občania, ktorí sú štátnymi príslušníkmi viacerých členských štátov, by sa mali považovať za nezastúpených, keď v dotknutej tretej krajine nemá zastúpenie žiaden z členských štátov, ktorých sú štátnymi príslušníkmi.
- (9) S cieľom zabezpečiť účinnosť práva zakotveného v článku 20 ods. 2 písm. c) ZFEÚ a práva na rešpektovanie súkromného a rodinného života, ktoré sa uznáva v článku 7 charty, a s ohľadom na vnútroštátne právo a prax môže byť členský štát, ktorý poskytuje pomoc, povinný poskytnúť ochranu rodinným príslušníkom občanov Únie z tretích krajín, v závislosti od okolností každého prípadu. Táto smernica nebráni tomu, aby sa počas konzultácií, ktoré by sa mali uskutočniť pred poskytnutím pomoci, členský štát, ktorý poskytuje pomoc, a členský štát, ktorého štátnym príslušníkom je nezastúpený občan, mohli – ak je to vhodné – dohodnúť na možnosti rozšíriť pomoc na rodinných príslušníkov nezastúpeného občana Únie, ktorí sú z tretích krajín, nad rámec toho, čo sa vyžaduje podľa práva členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, alebo nad rámec jeho praxe, zohľadňujúc pritom v čo najväčšej miere žiadosti od členského štátu, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, a pokiaľ to, čo je dohodnuté, spĺňa požiadavky práva Únie. Členské štáty však nemusia byť schopné poskytovať rodinným príslušníkom z tretích krajín určité druhy konzulárnej ochrany ako napríklad náhradné cestovné doklady. Ak ide o pomoc maloletým, mal by sa brať v prvom rade do úvahy záujem dieťaťa, a to v súlade s článkom 24 charty a by sa ako sa uvádza v Dohovore Organizácie Spojených národov o právach dieťaťa z 20. novembra 1989.
- (10) Nezastúpení občania by mali mať možnosť požiadať o konzulárnu ochranu veľvyslanectva alebo konzulátu ktoréhokoľvek členského štátu. To by však nemalo členským štátom brániť v tom, aby uzatvárali praktické dojednania na účely rozdelenia zodpovednosti za poskytovanie konzulárnej ochrany nezastúpeným občanom v súlade s touto smernicou. Takéto dojednania sú pre občanov prospešné, pretože umožňujú lepšiu pripravenosť na zabezpečenie účinnej ochrany. Členské štáty, ktoré dostanú žiadosti o ochranu, by mali posúdiť, či je v konkrétnom prípade potrebné poskytnúť konzulárnu ochranu alebo či je vec možné previesť na veľvyslanectvo alebo konzulát, ktorý je na základe akéhokoľvek existujúceho dojednania určený za príslušný. Členské štáty by mali informovať Komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ďalej len „ESVC“) o akomkoľvek takomto dojednaní, ktoré by Únia a členské štáty mali uverejniť, aby sa vo vzťahu k nezastúpeným občanom zabezpečila transparentnosť.
- (11) Táto smernica by členskému štátu, ktorý nemá zastúpenie v tretej krajine, nemala brániť v poskytovaní konzulárnej ochrany svojim štátnym príslušníkom, napríklad – ak je to vhodné – prostredníctvom konzulárnych služieb online. Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, by mal mať možnosť požiadať členský štát, od ktorého tento občan žiada alebo dostáva konzulárnu ochranu, o postúpenie žiadosti alebo prípadu tak, aby konzulárnu ochranu poskytol on sám. Takéto postúpenie by nemalo viesť k tomu, aby bol nezastúpený občan zbavený konzulárnej ochrany.

- (12) Bez ohľadu na rôzne tradície členských štátov týkajúce sa právomoci honorárnych konzulov, honorárni konzuli zvyčajne neposkytujú rovnaký rozsah služieb ako veľvyslanectvá alebo konzuláty. Vzhľadom na to, že honorárni konzuli často plnia svoje poslanie na dobrovoľnom základe, by sa rozhodnutie, či sa táto smernica má vzťahovať na jeho honorárnych konzulov, malo ponechať na každom členskom štáte. Honorárni konzuli by mohli mať povinnosť poskytovať konzulárnu ochranu nezastúpeným občanom v závislosti od okolností každého prípadu.
- (13) Žiadosti o ochranu by sa mali vybaviť, ak žiadatelia predložia platný cestovný pas občana Únie alebo preukaz totožnosti. Nezastúpení občania, ktorí potrebujú konzulárnu ochranu, však už svoje doklady totožnosti nemusia mať v držbe. Základný status občianstva Únie sa priznáva priamo v práve Únie a doklady totožnosti majú iba deklaratórnu povahu. Preto ak žiadatelia nemôžu predložiť platné doklady totožnosti, mali by mať možnosť preukázať svoju totožnosť akýmkoľvek inými prostriedkami. Totožnosť dotknutej osoby by sa v prípade potreby mohla overiť v rámci konzultácie s orgánmi členského štátu, o ktorom žiadateľ tvrdí, že je jeho štátnym príslušníkom. Pokiaľ ide o rodinných príslušníkov z tretích krajín sprevádzajúcich žiadateľa, orgány členského štátu, ktorého je žiadateľ štátnym príslušníkom, by takisto mali mať možnosť pomôcť členskému štátu, ktorý poskytuje pomoc, pri overovaní totožnosti a existencie rodinného vzťahu so žiadateľom.
- (14) S cieľom zistiť, aké opatrenia koordinácie a spolupráce sú potrebné, by sa mal vymedziť rozsah konzulárnej ochrany podľa tejto smernice. Konzulárna ochrana nezastúpených občanov by mala zahŕňať pomoc vo viacerých typických situáciách, v ktorých členské štáty poskytujú konzulárnu ochranu svojim vlastným štátnym príslušníkom v závislosti od okolností každého prípadu, ako napríklad v prípade zatknutia alebo iného pozbavenia osobnej slobody, vážnej nehody alebo závažnej choroby a úmrtia, ako aj pokiaľ ide o poskytnutie podpory a repatriáciu v prípade núdze, resp. vydanie náhradných cestovných dokladov. Keďže potrebná ochrana vždy závisí od konkrétnych okolností, konzulárna ochrana by nemala byť obmedzená iba na situácie, ktoré sú osobitne uvedené v tejto smernici.
- (15) V príslušných prípadoch by sa mali náležite rešpektovať želania občana, a to aj v súvislosti s tým, či by sa mali informovať rodinní príslušníci alebo iné príbuzné osoby, a ak áno, ktoré. Podobne v prípade úmrtia by sa mali náležitým spôsobom zohľadniť želania najbližších príbuzných týkajúce sa opatrení, ktoré sa majú prijať s ohľadom na pozostatky zosnulého občana. Za tieto kontakty by mal byť zodpovedný členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom.
- (16) Orgány členských štátov by mali úzko spolupracovať a koordinovať svoju činnosť navzájom, ako aj s Úniou, najmä s Komisiou a ESVČ, a to v duchu vzájomného rešpektu a solidarity. V záujme zabezpečenia rýchlej a efektívnej spolupráce by členské štáty mali prostredníctvom zabezpečeného webového sídla ESVČ (Consular OnLine) poskytovať a priebežne aktualizovať informácie o príslušných kontaktných miestach v členských štátoch.
- (17) V tretích krajinách zastupujú Úniu delegácie Únie, ktoré v úzkej spolupráci s diplomatickými misiami a konzulárnymi úradmi členských štátov prispievajú k uplatňovaniu práva občanov Únie na konzulárnu ochranu, ako sa podrobnejšie uvádza v článku 35 Zmluvy o Európskej únii. Táto smernica v plnej miere uznáva a ďalej posilňuje príspevky, ktoré už poskytli ESVČ a delegácie Únie, najmä počas krízových situácií v súlade s rozhodnutím Rady 2010/427/EÚ⁽¹⁾, najmä s jeho článkom 5 ods. 10.
- (18) Pokiaľ ide o miestnu spoluprácu, mali by sa spresniť právomoci a príslušné úlohy všetkých príslušných účastníkov s cieľom zabezpečiť, aby sa nezastúpeným občanom dostalo pomoci, na ktorú majú nárok v súlade so zásadou nediskriminácie. Miestna konzulárna spolupráca by mala nezastúpeným občanom venovať náležitú pozornosť, napríklad zhromažďovaním a pravidelnou aktualizáciou informácií o príslušných kontaktných miestach a poskytovaním týchto informácií miestnym veľvyslanectvám a konzulátom členských štátov a delegáciám Únie.
- (19) Súčasťou zasadnutí miestnej konzulárnej spolupráce, organizovaných v úzkej spolupráci s delegáciou Únie, by mala byť pravidelná výmena informácií o záležitostiach relevantných pre nezastúpených občanov, ako je bezpečnosť občanov, väzenské podmienky, konzulárna notifikácia a konzulárny prístup a krízová spolupráca. Na uvedených zasadnutiach by sa zastúpené členské štáty mali vždy, keď je to potrebné, dohodnúť na praktických dojednaniach na zabezpečenie účinnej ochrany nezastúpených občanov. Takéto dohody nemusia byť potrebné, ak je napríklad počet nezastúpených občanov malý.

(¹) Rozhodnutie Rady 2010/427/EÚ z 26. júla 2010 o organizácii a fungovaní Európskej služby pre vonkajšiu činnosť (Ú. v. EÚ L 201, 3.8.2010, s. 30).

- (20) Na zabezpečenie náležitej pripravenosti na krízu a krízového riadenia má kľúčový význam jasné rozdelenie zodpovedností medzi zastúpené a nezastúpené členské štáty a delegáciu Únie. Plánovanie pre prípad nepredvídaných krízových situácií by preto malo byť koordinované a malo by v plnej miere zohľadniť nezastúpených občanov. Na tento účel by členské štáty, ktoré nemajú na miestnej úrovni zriadené veľvyslanectvo alebo konzulát, mali v rámci miestnej pripravenosti reakcie na krízu poskytovať všetky dostupné a relevantné informácie o svojich občanoch na danom území. Takéto informácie by sa mali v prípade krízy podľa potreby aktualizovať. Príslušné veľvyslanectvá a konzuláty, ako aj delegácie Únie by mali byť o dojednaniach týkajúcich sa pripravenosti na krízu informované, a ak je to vhodné, mali by byť do nich zapojené. Informácie o uvedených dojednaniach by sa mali sprístupniť nezastúpeným občanom. V prípade krízy by pomoc poskytovanú nezastúpeným občanom a využívanie dostupných evakuačných kapacít mal koordinovať vedúci štát alebo členský štát/členské štáty, ktoré koordinujú pomoc, a to na nediskriminačnom základe a podľa dohodnutého plánu a miestneho vývoja.
- (21) Mala by sa zlepšiť interoperabilita medzi konzulárnymi zamestnancami a inými krízovými expertmi, najmä prostredníctvom ich účasti v multidisciplinárnych krízových tímoch, ako sú napríklad tímy vytvorené v rámci štruktúr ESVČ pre reakciu na krízu, operatívnu koordináciu a krízové riadenie a v rámci mechanizmu Únie v oblasti civilnej ochrany ⁽¹⁾.
- (22) Malo by byť možné požiadať o podporu zo strany mechanizmu Únie v oblasti civilnej ochrany, ak je to potrebné v záujme konzulárnej ochrany nezastúpených občanov. O uvedenú podporu by mohol požiadať napríklad vedúci štát alebo členský štát/členské štáty, ktoré koordinujú pomoc.
- (23) Pojem „vedúci štát“ používaný v tejto smernici znamená jeden alebo viaceré členské štáty, ktoré majú zastúpenie v danej tretej krajine a ktorých úlohou je koordinovať a viesť pomoc nezastúpeným občanom počas kríz. Konceptia vedúceho štátu, zavedená v príslušných usmerneniach Únie ⁽²⁾, by sa mohla ďalej rozvíjať v súlade s právom Únie a najmä s touto smernicou.
- (24) Keď je členský štát informovaný o žiadosti o konzulárnu ochranu od osoby, ktorá tvrdí, že je nezastúpeným občanom, alebo od nej dostane žiadosť o takúto ochranu, mal by s výnimkou mimoriadne naliehavých prípadov vždy bezodkladne kontaktovať členský štát, ktorého je daný občan štátnym príslušníkom, a dodať mu pred poskytnutím akejkoľvek pomoci všetky príslušné informácie. Členský štát, ktorého je daný občan štátnym príslušníkom, by mal bezodkladne poskytnúť všetky informácie, ktoré sú pre prípad relevantné. Uvedená konzultácia by mala členskému štátu, ktorého je daný občan štátnym príslušníkom, umožniť požiadať o postúpenie žiadosti alebo prípadu tak, aby mohol konzulárnu ochranu zabezpečiť on sám. Uvedená konzultácia by tiež mala dotknutým členským štátom umožniť výmenu relevantných informácií, napríklad na účely zabezpečenia toho, aby nezastúpený občan nezneužíval svoje právo na konzulárnu ochranu podľa článku 20 ods. 2 písm. c) ZFEÚ. Občania Únie sa na túto smernicu v prípade zneužitia nemôžu odvolávať.
- (25) Vzájomná solidarita a spolupráca sa týka aj finančných záležitostí. Členské štáty, ktoré svojim občanom poskytujú konzulárnu ochranu vo forme finančnej pomoci, tak robia iba po vyčerpaní všetkých ostatných možností a len vo výnimočných prípadoch, keď občania nie sú schopní získať finančné prostriedky iným spôsobom, napríklad prevodom zo strany rodiny, priateľov alebo zamestnávateľov. Nezastúpeným občanom by sa mala poskytnúť finančná pomoc za rovnakých podmienok ako v prípade štátnych príslušníkov členského štátu, ktorý poskytuje pomoc. Nezastúpený občan by mal byť povinný podpísať prísľub splatiť členskému štátu, ktorého je štátnym príslušníkom, vzniknuté náklady za predpokladu, že štátni príslušníci členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, by boli v rovnakej situácii povinní splatiť uvedené náklady svojmu vlastnému členskému štátu. Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, môže potom od nezastúpeného občana požadovať splatenie týchto nákladov vrátane akéhokoľvek uplatniteľného konzulárneho poplatku.
- (26) Touto smernicou by sa malo zabezpečiť rozdelenie finančného zaťaženia a úhrada nákladov. Ak si konzulárna ochrana poskytovaná nezastúpenému občanovi vyžaduje podpísanie prísľubu splatiť náklady, členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, by mal členskému štátu, ktorý poskytuje pomoc, uhradiť vzniknuté náklady. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, by mal rozhodnúť o tom, či bude žiadať uhradenie vzniknutých nákladov. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, a členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, by mali mať možnosť dohodnúť sa na podrobných podmienkach v stanovených lehotách.
- (27) V dôsledku konzulárnej ochrany poskytovanej nezastúpenému občanovi v prípade zatknutia alebo iného pozbavenia osobnej slobody môžu diplomatickým alebo konzulárnym orgánom členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, vzniknúť v závislosti od okolností každého jednotlivého prípadu nezvyčajne vysoké cestovné náklady, náklady na ubytovanie alebo náklady na preklad. Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym

⁽¹⁾ Rozhodnutie Európskeho parlamentu a Rady č. 1313/2013/EÚ zo 17. decembra 2013 o mechanizme Únie v oblasti civilnej ochrany (Ú. v. EÚ L 347, 20.12.2013, s. 924).

⁽²⁾ Usmernenia Európskej únie na vykonávanie koncepcie vedúceho štátu v konzulárných otázkach (Ú. v. EÚ C 317, 12.12.2008, s. 6).

príslušníkom, by mal byť informovaný o takýchto možných nákladoch počas konzultácií, ktoré sa uskutočňujú pred tým, ako sa poskytne pomoc. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, by mal mať možnosť žiadať uhradenie takýchto nezvyčajne vysokých nákladov členským štátom, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom. Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, by mal členskému štátu, ktorý poskytuje pomoc, uhradiť vzniknuté náklady. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, a členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, by mali mať možnosť dohodnúť sa na podrobných podmienkach uhradenia nákladov v stanovených lehotách. Podľa zásady nediskriminácie nemôžu členské štáty, ktorých sú nezastúpení občania štátnymi príslušníkmi, od svojich občanov vyžadovať uhradenie takýchto nákladov, ktoré by neboli povinní splatiť štátni príslušníci členského štátu, ktorý poskytuje pomoc.

- (28) Finančné postupy pre krízové situácie by sa mali zjednodušiť. Vzhľadom na osobitosti takých situácií, ako je napríklad potreba rýchlej reakcie v súvislosti s veľkým počtom občanov, by na to, aby členský štát, ktorý poskytuje pomoc, mohol požadovať a získať uhradenie nákladov od členských štátov, ktorých sú nezastúpení občania štátnymi príslušníkmi, nemalo byť nutné, aby existoval prísľub splatiť náklady. Členské štáty, ktorých sú nezastúpení občania štátnymi príslušníkmi, by mali členským štátom, ktoré poskytujú pomoc, uhradiť vzniknuté náklady. Členské štáty, ktoré poskytujú pomoc, by mali rozhodnúť o tom, či budú žiadať uhradenie vzniknutých nákladov a v akej forme. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, a členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, by sa mali dohodnúť na podrobných podmienkach uhradenia nákladov v stanovených lehotách. V prípade krízy, ktorá má alebo môže mať nepriaznivý vplyv na významný počet občanov Únie, a ak o to požiada členský štát, ktorý poskytuje pomoc, by členské štáty, ktorých sú nezastúpení občania štátnymi príslušníkmi, mohli náklady uhradiť na pomernom základe vydelením vzniknutých nákladov počtom občanov, ktorým sa poskytuje pomoc.
- (29) Táto smernica by sa mala preskúmať tri roky po lehote na jej transpozíciu. Predovšetkým by sa na základe informácií o vykonávaní a praktickom uplatňovaní tejto smernice, ktoré poskytnú členské štáty, vrátane akýchkoľvek príslušných štatistických údajov a prípadov mala zvážiť možná potreba preskúmania finančných postupov na zabezpečenie primeraného rozdelenia finančného zaťaženia. Komisia by mala pripraviť správu a posúdiť potrebu akýchkoľvek dodatočných opatrení vrátane – ak je to vhodné – predloženia návrhu na zmenu tejto smernice s cieľom uľahčiť výkon práva občanov Únie na konzulárnu ochranu.
- (30) Na spracúvanie osobných údajov vykonávané členskými štátmi v kontexte tejto smernice sa vzťahuje smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES ⁽¹⁾.
- (31) Touto smernicou by nemali byť dotknuté priaznivejšie vnútroštátne ustanovenia, pokiaľ sú zlučiteľné s touto smernicou.
- (32) V súlade so spoločným politickým vyhlásením členských štátov a Komisie z 28. septembra 2011 ⁽²⁾ k vysvetľujúcim dokumentom sa členské štáty zaviazali, že v odôvodnených prípadoch k svojim oznámeniam o transpozičných opatreniach pripoja jeden alebo viacero dokumentov vysvetľujúcich vzťah medzi prvkami smernice a zodpovedajúcimi časťami vnútroštátnych transpozičných nástrojov. V súvislosti s touto smernicou sa zákonodarca domnieva, že zasielanie takýchto dokumentov je odôvodnené.
- (33) Cieľom tejto smernice je presadzovať konzulárnu ochranu, ako je uznaná v charte. Rešpektujú sa ňou základné práva a dodržiavajú sa zásady uznávané najmä chartou, najmä zásada nediskriminácie, právo na život a nedotknuteľnosť osoby, právo na rešpektovanie súkromného a rodinného života, práva dieťaťa, právo na obhajobu a právo na spravodlivý proces. Táto smernica by sa mala vykonávať v súlade s týmito právami a zásadami.
- (34) V súlade so zákazom diskriminácie podľa charty by mali členské štáty vykonávať túto smernicu bez diskriminácie osôb, na ktoré sa vzťahuje, na akomkoľvek základe, ako napríklad z dôvodu pohlavia, rasy, farby pleti, etnického alebo sociálneho pôvodu, genetických vlastností, jazyka, náboženstva alebo viery, politického alebo iného zmýšľania, príslušnosti k národnostnej menšine, majetku, narodenia, zdravotného postihnutia, veku alebo sexuálnej orientácie.
- (35) Rozhodnutie predstaviteľov vlád členských štátov, ktorí sa zišli v rámci zasadnutia Rady, 95/553/ES ⁽³⁾ by sa malo zrušiť,

⁽¹⁾ Smernica Európskeho parlamentu a Rady 95/46/ES z 24. októbra 1995 o ochrane fyzických osôb pri spracovaní osobných údajov a o voľnom pohybe týchto údajov (Ú. v. ES L 281, 23.11.1995, s. 31).

⁽²⁾ Ú. v. EÚ C 369, 17.12.2011, s. 14.

⁽³⁾ Rozhodnutie predstaviteľov vlád členských štátov, ktorí sa zišli v rámci zasadnutia Rady, 95/553/ES z 19. decembra 1995 o ochrane občanov Európskej únie prostredníctvom diplomatických a konzulárnych zastúpení (Ú. v. ES L 314, 28.12.1995, s. 73).

PRIJALA TÚTO SMERNICU:

KAPITOLA 1

VŠEOBECNÉ USTANOVENIA A ROZSAH PÔSOBNOSTI

Článok 1

Predmet úpravy

1. V tejto smernici sa stanovujú opatrenia koordinácie a spolupráce potrebné na uľahčenie výkonu práva občanov Únie, ktoré je ustanovené v článku 20 ods. 2 písm. c) ZFEÚ, požívať na území tretej krajiny, v ktorej nemá zastúpenie členský štát, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, ochranu diplomatických a konzulárnych orgánov ktoréhokoľvek členského štátu za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci tohto členského štátu, berúc pritom do úvahy úlohu, ktorú v rámci prispievania k vykonávaniu tohto práva zohrávajú delegácie Únie.
2. Táto smernica sa nevzťahuje na konzulárne vzťahy medzi členskými štátmi a tretími krajinami.

Článok 2

Všeobecná zásada

1. Veľvyslanectvá alebo konzuláty členských štátov poskytujú konzulárnu ochranu nezastúpeným občanom za tých istých podmienok ako svojim vlastným štátnym príslušníkom.
2. Členské štáty môžu rozhodnúť, že sa táto smernica uplatňuje na konzulárnu ochranu poskytovanú honorárnymi konzulmi v súlade s článkom 23 ZFEÚ. Členské štáty zabezpečia, aby boli nezastúpení občania riadne informovaní o takýchto rozhodnutiach a o rozsahu, v akom sú honorárni konzuli v danom prípade príslušní poskytovať ochranu.

Článok 3

Konzulárna ochrana zo strany členského štátu, ktorého je občan štátnym príslušníkom

Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, môže požiadať členský štát, ktorý nezastúpený občan žiada o konzulárnu ochranu alebo od ktorého ju dostáva, aby presmeroval žiadosť nezastúpeného občana alebo prípad na jeho/jej vlastný členský štát, ktorého je príslušníkom/príslušníčkou, s cieľom poskytnúť konzulárnu ochranu v súlade s jeho vnútroštátnym právom alebo praxou. Dožiadaný členský štát sa prípadu vzdá hneď, ako členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, potvrdí, že nezastúpenému občanovi poskytuje konzulárnu ochranu.

Článok 4

Nezastúpení občania v tretích krajinách

Na účely tejto smernice je „nezastúpený občan“ každý občan, ktorý je štátnym príslušníkom členského štátu, ktorý nemá zastúpenie v tretej krajine, ako sa stanovuje v článku 6.

Článok 5

Rodinní príslušníci nezastúpených občanov v tretích krajinách

Rodinným príslušníkom, ktorí nie sú občanmi Únie a sprevádzajú nezastúpených občanov v tretej krajine, sa poskytne konzulárna ochrana v rozsahu a za rovnakých podmienok, ako by sa v súlade s vnútroštátnym právom alebo praxou členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, poskytla rodinným príslušníkom občanov členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, ktorí nie sú občanmi Únie.

Článok 6

Absencia zastúpenia

Na účely tejto smernice nemá členský štát zastúpenie v tretej krajine vtedy, ak v nej nemá zriadené stále veľvyslanectvo ani konzulát alebo ak v nej nemá žiadne veľvyslanectvo, konzulát ani honorárneho konzula, ktorý je skutočne schopný poskytnúť v konkrétnom prípade konzulárnu ochranu.

Článok 7

Prístup ku konzulárnej ochrane a iné dojednania

1. Nezastúpení občania sú oprávnení požiadať o konzulárnu ochranu veľvyslanectva alebo konzulátu ktoréhokoľvek členského štátu.
2. Bez toho, aby bol dotknutý článok 2, členský štát môže trvalo zastupovať iný členský štát a veľvyslanectvá či konzuláty členských štátov môžu v prípade potreby uzavrieť praktické dojednania týkajúce sa rozdelenia zodpovednosti za poskytovanie konzulárnej ochrany nezastúpeným občanom. Členské štáty informujú Komisiu a Európsku službu pre vonkajšiu činnosť (ďalej len „ESVČ“) o takýchto dojednaniach, ktoré Únia a členské štáty uverejnia, aby sa vo vzťahu k nezastúpeným občanom zabezpečila transparentnosť.
3. V prípadoch, keď sa uzatvoria praktické dojednania podľa odseku 2, veľvyslanectvo alebo konzulát, o ktorých konzulárnu ochranu žiada nezastúpený občan a ktoré nie sú podľa dotknutého platného dojednania určené za príslušné, zabezpečia, aby sa žiadosť občana presmerovala na príslušné veľvyslanectvo alebo konzulát, pokiaľ tým nie je ohrozená konzulárna ochrana, najmä ak si naliehavosť situácie vyžaduje okamžitý zásah dožadovaného veľvyslanectva alebo konzulátu.

Článok 8

Identifikácia

1. Žiadatelia o konzulárnu ochranu preukážu, že sú občanmi Únie, predložením cestovných pasov alebo preukazov totožnosti.
2. Ak občan Únie nie je schopný predložiť platný cestovný pas alebo preukaz totožnosti, štátna príslušnosť sa môže preukázať inak, v prípade potreby na základe overenia u diplomatických alebo konzulárnych orgánov členského štátu, o ktorom žiadateľ tvrdí, že je jeho štátnym príslušníkom.
3. Pokiaľ ide o rodinných príslušníkov uvedených v článku 5, totožnosť a existenciu rodinného vzťahu možno preukázať akýmikoľvek prostriedkami vrátane overenia zo strany členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, u diplomatických alebo konzulárnych orgánov členského štátu, ktorého sú občania uvedení v odseku 1 štátnymi príslušníkmi.

Článok 9

Druhy pomoci

Konzulárna ochrana uvedená v článku 2 môže okrem iného zahŕňať pomoc v týchto situáciách:

- a) v prípade zatknutia alebo iného pozbavenia osobnej slobody;
- b) ak sa občan stane obeťou trestného činu;
- c) v prípade vážnej nehody alebo závažnej choroby;
- d) v prípade úmrtia;
- e) podpora a repatriácia v prípade núdze;
- f) v prípade potreby náhradného cestovného dokladu ako sa uvádza v rozhodnutí zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady, 96/409/SZBP ⁽¹⁾.

KAPITOLA 2

OPATRENIA KOORDINÁCIE A SPOLUPRÁCE

Článok 10

Všeobecné pravidlá

1. Diplomatické a konzulárne orgány členských štátov úzko spolupracujú a koordinujú svoju činnosť navzájom a s Úniou s cieľom zabezpečiť ochranu nezastúpených občanov v súlade s článkom 2.

⁽¹⁾ Rozhodnutie zástupcov vlád členských štátov, ktorí sa zišli na zasadnutí Rady, 96/409/SZBP z 25. júna 1996 o zavedení náhradného cestovného dokladu (Ú. v. ES L 168, 6.7.1996, s. 4).

2. Ak členský štát dostane žiadosť o konzulárnu ochranu od osoby, ktorá tvrdí, že je nezastúpeným občanom, alebo je informovaný o núdzovej situácii nezastúpeného občana, ako sa uvádza v článku 9, bezodkladne konzultuje s ministerstvom zahraničných vecí členského štátu, o ktorom osoba tvrdí, že je jeho štátnym príslušníkom, prípadne príslušné veľvyslanectvo alebo konzulát tohto členského štátu a poskytne mu všetky relevantné informácie, ktoré má k dispozícii, vrátane informácií o totožnosti dotknutej osoby, možných nákladoch na konzulárnu ochranu, a o rodinných príslušníkoch, ktorým je tiež potrebné poskytnúť konzulárnu ochranu. Táto konzultácia sa s výnimkou mimoriadne naliehavých prípadov uskutočňuje pred poskytnutím pomoci. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, tiež uľahčuje výmenu informácií medzi dotknutým občanom a orgánmi členského štátu, ktorého je občan štátnym príslušníkom.
3. Ak sa o to požiada, členský štát, ktorého je občan štátnym príslušníkom, poskytne ministerstvu zahraničných vecí alebo príslušnému veľvyslanectvu alebo konzulátu členského štátu, ktorý poskytuje pomoc, všetky relevantné informácie týkajúce sa daného prípadu. Členský štát, ktorého je občan štátnym príslušníkom, je tiež zodpovedný za všetky potrebné kontakty s rodinnými príslušníkmi alebo inými relevantnými osobami alebo orgánmi.
4. Členské štáty oznámia ESVČ prostredníctvom jej zabezpečeného internetového sídla príslušné kontaktné miesta na ministerstvách zahraničných vecí.

Článok 11

Úloha delegácií Únie

Delegácie Únie úzko spolupracujú a koordinujú svoju činnosť s veľvyslanectvami a konzulátmi členských štátov s cieľom prispieť k miestnej a krízovej spolupráci a koordinácii, a to najmä poskytovaním dostupnej logistickej podpory vrátane kancelárskych priestorov a organizačných zariadení, ako je napríklad dočasné ubytovanie pre konzulárny personál a zásahové tímy. Delegácie Únie a ústredie ESVČ tiež uľahčujú výmenu informácií medzi veľvyslanectvami a konzulátmi členských štátov, a ak je to vhodné, s miestnymi orgánmi. Delegácie Únie taktiež sprístupňujú všeobecné informácie o pomoci, na ktorú by mohli mať nezastúpení občania nárok, najmä o prípadných dohodnutých praktických dojednaniach.

Článok 12

Miestna spolupráca

Zasadnutia venované miestnej spolupráci zahŕňajú pravidelnú výmenu informácií o záležitostiach relevantných pre nezastúpených občanov. Na uvedených zasadnutiach sa členské štáty v prípade potreby dohodnú na praktických dojednaniach uvedených v článku 7 s cieľom zabezpečiť účinnú ochranu nezastúpených občanov v dotknutej tretej krajine. Ak sa členské štáty nedohodnú inak, stretnutiam predsedá zástupca členského štátu v úzkej spolupráci s delegáciou Únie.

Článok 13

Prípravenosť na krízu a spolupráca

1. Miestne plánovanie pre prípad nepredvídaných udalostí zohľadňuje nezastúpených občanov. Členské štáty zastúpené v tretej krajine koordinujú plány pre prípad nepredvídaných udalostí medzi sebou navzájom, ako aj s delegáciou Únie, aby sa zabezpečilo, že sa nezastúpeným občanom v prípade krízy poskytne pomoc v plnom rozsahu. Príslušné veľvyslanectvá alebo konzuláty sú o dojednaniach v oblasti prípravenosti na krízu náležite informované a prípadne sú do nich zapojené.
2. V prípade krízy Únia a členské štáty úzko spolupracujú na zabezpečení účinnej pomoci nezastúpeným občanom. Navzájom a podľa možnosti včas sa informujú o dostupných evakuačných kapacitách. Členským štátom sa na ich žiadosť môže poskytnúť podpora prostredníctvom existujúcich zásahových tímov na úrovni Únie vrátane konzulárnych expertov, najmä z nezastúpených členských štátov.
3. Vedúci štát alebo členský štát/členské štáty, ktoré koordinujú pomoc, sú zodpovedné za koordináciu akejkoľvek podpory poskytnutej nezastúpeným občanom, a to s podporou ostatných dotknutých členských štátov, delegácie Únie a ústredia ESVČ. Členské štáty poskytnú vedúcemu štátu alebo členskému štátu/členským štátom, ktoré koordinujú pomoc, všetky relevantné informácie týkajúce sa ich nezastúpených občanov, ktorí sú prítomní v krízovej situácii.

4. Vedúci štát alebo členský štát/členské štáty, ktoré koordinujú pomoc nezastúpeným občanom, môžu vo vhodných prípadoch požiadať o podporu v rámci nástrojov, ako sú štruktúry krízového riadenia ESVČ a mechanizmus Únie v oblasti civilnej ochrany.

KAPITOLA 3

FINANČNÉ POSTUPY

Článok 14

Všeobecné pravidlá

1. Nezastúpení občania sa prostredníctvom vzorového tlačiva uvedeného v prílohe I zaviazu splatiť ich členskému štátu, ktorého sú štátnymi príslušníkmi, náklady na konzulárnu ochranu za rovnakých podmienok ako štátni príslušníci členského štátu, ktorý poskytuje pomoc. Od nezastúpených občanov sa požaduje, aby sa zaviazali splatiť len tie náklady, ktoré by za rovnakých podmienok museli znášať štátni príslušníci členského štátu, ktorý poskytuje pomoc.
2. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, môže žiadať uhradenie nákladov uvedených v odseku 1 od členského štátu, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, prostredníctvom vzorového tlačiva uvedeného v prílohe II. Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, uhradí uvedené náklady v primeranej lehote nepresahujúcej 12 mesiacov. Členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, môže nezastúpeného občana požiadať o uhradenie takýchto nákladov.
3. Ak v dôsledku konzulárnej ochrany poskytnutej nezastúpenému občanovi v prípade zatknutia alebo iného pozbavenia osobnej slobody vzniknú diplomatickým alebo konzulárnym orgánom nezvyčajne vysoké ale nevyhnutné a opodstatnené náklady spojené s cestovaním, ubytovaním alebo prekladom, členský štát, ktorý poskytuje pomoc, môže žiadať uhradenie takýchto nákladov od členského štátu, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, ktorý ich uhradí v primeranej lehote nepresahujúcej 12 mesiacov.

Článok 15

Zjednodušený postup v krízových situáciách

1. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, predloží v krízových situáciách akékoľvek žiadosti o uhradenie nákladov na akúkoľvek podporu, ktorá bola poskytnutá nezastúpenému občanovi, ministerstvu zahraničných vecí členského štátu, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, môže žiadať takéto uhradenie nákladov aj v prípade, že nezastúpený občan nepodpísal prísľub splatiť náklady podľa článku 14 ods. 1. To členskému štátu, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, nebráni, aby na základe vnútroštátnych predpisov žiadal od nezastúpeného občana splatenie nákladov.
2. Členský štát, ktorý poskytuje pomoc, môže členský štát, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, požiadať o uhradenie takýchto nákladov na pomernom základe vydelení celkovej hodnoty skutočne vzniknutých nákladov počtom občanov, ktorým sa poskytla pomoc.
3. V prípade, že členský štát, ktorý poskytuje pomoc, dostal finančnú podporu z mechanizmu Únie v oblasti civilnej ochrany, akýkoľvek príspevok členského štátu, ktorého je nezastúpený občan štátnym príslušníkom, sa určí po odpočítaní príspevku Únie.

KAPITOLA 4

ZÁVEREČNÉ USTANOVENIA

Článok 16

Priaznivejšie zaobchádzanie

Členské štáty môžu zaviesť alebo zachovať ustanovenia, ktoré sú priaznivejšie ako ustanovenia tejto smernice, pokiaľ sú s ňou zlučiteľné.

Článok 17

Transpozícia

1. Členské štáty uvedú do účinnosti zákony, iné právne predpisy a správne opatrenia potrebné na dosiahnutie súladu s touto smernicou najneskôr do 1. mája 2018.

Členské štáty uvedú priamo v prijatých ustanoveniach alebo pri ich úradnom uverejnení odkaz na túto smernicu. Podrobnosti o odkaze upravujú členské štáty.

2. Členské štáty oznámia Komisii znenie hlavných ustanovení vnútroštátneho práva, ktoré prijímú v oblasti pôsobnosti tejto smernice.

Článok 18

Zrušenie

Rozhodnutie 95/553/ES sa zrušuje s účinnosťou od 1. mája 2018.

Článok 19

Podávanie správ, hodnotenie a preskúmanie

1. Členské štáty poskytnú Komisii všetky príslušné informácie týkajúce sa vykonávania a uplatňovania tejto smernice. Komisia na základe poskytnutých informácií predloží Európskemu parlamentu a Rade správu o vykonávaní a uplatňovaní tejto smernice do 1. mája 2021.
2. V správe uvedenej v odseku 1 Komisia vyhodnotí spôsob, akým táto smernica funguje, a zväží potrebu ďalších opatrení vrátane prípadných zmien s cieľom prispôsobiť túto smernicu v záujme ďalšieho uľahčenia výkonu práva občanov Únie na konzulárnu ochranu.

Článok 20

Nadobudnutie účinnosti

Táto smernica nadobúda účinnosť dvadsiatym dňom po jej uverejnení v *Úradnom vestníku Európskej únie*.

Článok 21

Adresáti

Táto smernica je určená členským štátom.

V Luxemburgu 20. apríla 2015

Za Radu
predsedníčka
E. MOGHERINI

PRÍLOHA I

A. Spoločný vzor prísľubu splatiť náklady na konzulárnu ochranu v prípade finančnej pomoci

PRÍSEUB SPLATIŤ NÁKLADY NA KONZULÁRNU OCHRANU
(FINANČNÁ POMOC) – (ČLÁNOK 14 ODS. 1 SMERNICE 2015/637)

Ja, (pán, pani) (celé meno a priezvisko veľkými tlačenými písmenami)

.....
držiteľ(-ka) cestovného pasu č. vydaného v

týmto potvrdzujem, že som od veľvyslanectva/konzulátu

..... v

prijal(-a) sumu

ako preddavok na účely

..... (vrátane akéhokoľvek uplatniteľného poplatku),

a/alebo sa zaväzujem a sľubujem, že na požiadanie splatím ministerstvu zahraničných vecí/vláde [členský štát, ktorého je osoba štátnym príslušníkom]

v súlade s vnútroštátnym právom uvedeného členského štátu ekvivalent uvedenej sumy alebo ekvivalent všetkých nákladov zaplatených v mojom mene, alebo ekvivalent mne poskytnutého preddavku vrátane nákladov, ktoré vznikli môjmu rodinnému príslušníkovi (mojim rodinným príslušníkom), ktorí ma sprevádzajú, v (mena)

prepočítanú výmenným kurzom platným v deň, keď bol vyplatený preddavok alebo keď boli uhradené náklady.

Moja adresa (*) (veľkými tlačenými písmenami) (krajina)

je:

DÁTUM PODPIS

(*) Ak nemáte trvalé bydlisko, uveďte kontaktnú adresu.

B. Spoločný vzor prísľubu splatiť náklady na konzulárnu ochranu v prípade repatriácie

PRÍSEUB SPLATIŤ NÁKLADY NA KONZULÁRNU OCHRANU
(REPATRIÁCIA) – [článok 14 ods. 1 smernice (EÚ) 2015/637]

Ja, (pán, pani) (celé meno a priezvisko veľkými tlačenými písmenami)

.....
narodený (-á) v (mesto) v (krajina)

dňa

držiteľ(-ka) cestovného pasu č. vydaného v

dňa a preukazu totožnosti č. a č. sociálneho zabezpečenia a príslušný orgán (ak je to uplatniteľné/ak je to relevantné)

sa týmto zaväzujem na požiadanie vlády

..... splatiť v súlade s vnútroštátnym právom uvedeného členského štátu ekvivalent všetkých nákladov zaplatených v mojom mene alebo preddavku, ktorý mi poskytol konzulárny úradník vlády

v

na účely repatriácie alebo v súvislosti s repatriáciou mojej osoby a mojich rodinných príslušníkov, ktorí ma sprevádzali, do

a zaplatiť všetky príslušné konzulárne poplatky súvisiace s repatriáciou.

Sú to tieto:

i) (*) cestovné náklady

výdavky na pobyt

rôzne náklady

MÍNUS môj príspevok

KONZULÁRNE POPLATKY:

repatriačný poplatok

poplatok za vybavenie

poplatky za cestovné pasy/náhradné cestovné preukazy

(... hodín v sadzbe ... za hodinu ...)

ii) (*) Všetky sumy v mojom mene na účely repatriácie alebo v súvislosti s repatriáciou mojej osoby a mojich rodinných príslušníkov, ktorí ma sprevádzali, ktoré nemožno určiť v čase podpísania tohto príslubu splatiť náklady.

Moja adresa (**) (veľkými tlačenými písmenami) (krajina)

je:

.....

.....

DÁTUM PODPIS

(*) Nehodiace sa prečiarknite: Konzulárny úradník a žiadateľ by mali každé prečiarknutie parafovať na okraji.

(**) Ak nemáte trvalé bydlisko, uveďte kontaktnú adresu.

PRÍLOHA II

Tlačivo žiadosti o uhradenie nákladov

ŽIADOSŤ O UHRADENIE NÁKLADOV [článok 14 ods. 2 a 3 smernice (EÚ) 2015/637]

1. Veľvyslanectvo alebo konzulát žiadajúceho členského štátu
2. Príslušné veľvyslanectvo alebo konzulát, resp. ministerstvo zahraničných vecí členského štátu, ktorého štátnym príslušníkom je občan, ktorému sa poskytla pomoc
3. Identifikácia udalosti
(dátum, miesto)
4. Údaje o občanovi(-och), ktorému(-ým) sa poskytla pomoc (samostatná príloha)

Celé meno a priezvisko	Miesto a dátum narodenia	Názov a číslo cestovného dokladu	Druh poskytnutej pomoci	Náklady
------------------------	--------------------------	----------------------------------	-------------------------	---------

5. Náklady spolu
 6. Bankový účet na uhradenie nákladov
 7. Dodatok: prísľub splatiť náklady (ak existuje)
-